

Ord at gøre opmærksom paa, at saa længe jeg har haft Sæde paa Tinge, altsaa ca. 15 Aar, har der Gang paa Gang været Tale om, at der skulde gøres noget for Ribe for at bevare dens Eksistens. Men der er blot endnu ikke blevet gjort noget. Man skred endelig til Nedsættelsen af en Kommission, og i Modsætning til mange andre Kommissioner slap denne Kommission fra sit Arbejde i nogenlunde rimelig Tid og fremlagde et Resultat, som ganske vist ikke havnede i en saadan Enighed, at det var muligt paa det Tidspunkt at komme videre. Men siden er Sagen sovet hen. Det maa imidlertid staa klart for enhver, som nærer Interesse for denne Grænseby, at det ikke gaar an bestandig at lade Sagen hvile; der maa gøres noget. Og naar vi tage Hensyn til, hvad der ellers gøres her i vort Land paa saa mange andre Punkter, kan det ikke være forsvarligt, at der gaar Aar efter Aar, uden at der bliver gjort noget for Ribe. Nu kan der være Tvivl om, hvorvidt en Forbedring af dens Besejlingsforhold, dens Forbindelse med Havet kan frelse den, det erkender jeg, men naar Ribe By selv tror derpaa, er det en mægtig Faktor til at føre Arbejdet frem, og det gør den. Dette er, som en af de sidste Talere udtrykte sig, i alt Fald en af de Ting, der kan yde et Plus til dens Bevarelse. Jeg vil gerne saa varmt som muligt lægge ærede Medlemmer paa Sinde, at det drejer sig ikke alene om den lille By Ribe, som ikke længere lever, men højst vegeterer, men det drejer sig om, hvorvidt den har en Opgave i Fremtiden som den yderste By paa Grænsen. Jeg kan ikke se rettere, end at den har en saadan Opgave, og det er allerede Grund nok til at gøre, hvad vi kunne, for at bevare dens Eksistens.

Om Forslagene selv skal jeg ikke udtale mig. Det er jo sket af de to ærede sidste Talere og navnlig af min ærede Gruppekommerat, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Jeg skal kun sige, at jeg forstaar meget vel det første Forslag, men jeg forstaar vanskeligt det sidste. Jeg kan ikke skønne, at det kan være rigtigt at gaa til en Regulering, uden at man for Alvor tager Spørgsmaalet op om Indsejlingen til Byen. For at bygge en Sluse saaledes, at den ikke er brugelig for en senere Bygning af en Havn og Besejlingen, er at kaste Pengene bort, og saa er Sagen forsinket eller rettere sagt forsumpet. Jeg synes derfor, at en Regulering af Aaen ganske naturligt maa ske i Forbindelse med, at man tager Spørgs-

maalet om Ribe Havn og Forbindelsen med Havet op til alvorlig Overvejelse.

Jeg skal ikke heller forlænge Debatten om denne Sag, men kun sige, at jeg opfordrer alle, der nære Interesse for denne Grænseby og ere klare over, at den har en Opgave at løse i national Henseende, til nu for Alvor at benytte Lejligheden til, da der formodentlig bliver nedsat et Udvalg om disse Forslag, at tage Spørgsmaalet om Ribe Havn op til Behandling samtidig.

Forslagsstilleren (Brorsen): Jeg takker for de velvillige Udtalelser, der ere faldne fra forskellige Sider. De bestyrke mig endnu mere i det Haab, jeg udtalte, da jeg første Gang havde Ordet, at det skulde lykkes at gennemføre denne Sag om ikke i denne Samling, saa ad Aare. Ikke mindst har jeg Grund til at tro derpaa efter de Udtalelser, der ere faldne fra den højtærede Minister, der jo paa den højtærede Trafikministers Vegne udtalte sin store Sympati for de to Forslag.

Jeg har ikke ret mange Bemærkninger at gøre til de forskellige Talere, der have taget Ordet fra de forskellige Partiers Side, idet de have været fuldstændig enige med mig i saa godt som alle Enkeltheder. Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) udtalte sig meget sympatisk om de to Forslag, men stillede i Udsigt, at der først var nogen Mulighed for at komme Ribe til Hjælp, efter at det internationale Socialdemokrati fuldstændig havde faaet Herredømmet overalt. Dette er allerede blevet omtalt af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen). Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men skal kun sige, at blot man kunde faa et Demokrati som det, der har Flertallet her i Salen, saa vilde man naa meget langt, idet man saa vilde faa nedbrudt de Toldskranker, som nu hindre den fri Udførsel af Landbrugsprodukter. Men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) mente, at der var noget uheldigt i, at disse to Lovforslag vare kobledes sammen. Grunden til, at jeg har fremsat dem sammen, er den, at de i Virkeligheden paa det nøjeste hænge sammen, men jeg har ikke det mindste imod, hvis de blive vedtagne sammen — da de jo som sagt staa i den nøjeste Forbindelse med hinanden —, at man først begynder paa Reguleringen og siden fuldender Havdiget.

Det ærede Medlem for Københavns